

להטתהר במה שחטא. ומשום זה, צדיקים ששומרים הברית, שוב לא חוזרים לעפרם, שהוא עור הנחש, שנברא מעפר, שנאמר בו ונחש עפר לחמו.

ומשום זה, מי שלא שומר הברית, נדון בחבוט הקבר באותו עפר, ואלו הם שגופם הוא קבר להם בחייהם, שדוחקים להם את השעה בכל יום, ובמלאכתם מתבקע דם בצפרניהם, ומשום זה תקנו להראות הצפרנים בהבדלה, שהיה אדם מלבש בכתנות צפרנים שהיו מאירים כמו ענני כבוד, והוא בהבדלה מהם. וידעו כי עירמם הם - מהם, בגוף ונשמה ורוח ונפש, ערמים מפתנות אור, שהם מאורי האש, ומשום שבשבת נראה להם בהדלקת נר שבת בשתי פתילות אש, ובמוצאי שבת יעברו מהם, תקנו לומר במוצאי שבת הבדלה באש.

ומשום שבשבת וימים טובים מתלבשות נשמות בכתנות אור, אמר הנביא, על פן בארים פדו יהו"ה, ופרשוהו רבותינו, כפדהו בכסות נקיה. מיד כשאמר דברים הללו, השתטחו לפניו כל בני הישיבה, שאין חדוה ביניהם כמו החדוה כשמתחדש ביניהם סוד של תורה.

ומשום פן, מי ששומר ברית אש, נקרא איש צדיק תמים, ואות י' של שדי היא חליה על צואר השד יצר הרע, חלית השלשלת, ומשום פן רשום שדי" בברית, ורשום במזוזה, שפלם מזדעזעים מהשלשלת הזאת, שהיא אות ברית, אות ימים טובים, אות תפלין.

ימין טבין, אות תפלין.

ואש), ודא עור של נחש, לאתדפאה במה דחאב, ובגין דא צדיקים דנטרי ברית שוב אינם חוזרים לעפרן, דאיהו עור משכא דחויא דאתברי מעפרא, דאתמר ביה ונחש עפר לחמו (ישעיהו טה כב).

ובגין דא מאן דלא נטיר ברית אתדן בחבוט הקבר בההוא עפרא, ואלין אינון דגופא דלהון אינון לון קבר בחייהון, דדחקין לון שעתא בכל יומא, ובמלאכא דלהון דאתבקע דמא בצפרניהון, ובגין דא תקינו לאחזאה צפרנים בהבדלה, דהוה אדם מלובש בכתנות צפרנים, דהו נהרין פענני כבוד. (דף יא ע"א) ואיהו פהבדלה מנייהו, (בראשית ג ז) וידעו כי עירמם הם מנייהו, בגופא ונשמתא ורוחא ונפשא, ערומים מפתנות אור, דאינון מאורי האש, ובגין דבשבת אתחזא לון באדלקת שרגא דשבת בתרין פתילות דאש, ובמוצאי שבת יתעברון מנייהו, תקינו למימר במוצאי שבת הבדלה באש.

ובגין דבשבת וימין טבין מתלבשין נשמתין בכתנות אור, אמר הנביא (ישעיה כד טו) על פן באורים פדו יהו"ה, ואוקמוהו רבנן כפדוהו בכסות נקיה, מיד דאמר מלין אלין אשתטחו קמיה פלהו בני מתיבתא, דלית חדוה ביניהו כחדוה פד אתחדש ביניהו רזא דאורייתא.

ובגין דא מאן דנטיר ברית אש, קרי איש צדיק תמים, ואות י' דשדי" איהי חוליא על צואר דשד יצר הרע, חוליא דשלשלאה, ובגין דא רשים שדי" בברית, ורשים במזוזה, דמזדעזעין פלהון מהאי שלשלאה, דאיהי אות ברית, אות

וּמִיָּד דְּאִיהוּ תְּפִיס בְּהַ יִצָּר הָרַע דְּאִיהוּ שׁ"ד,
 נְטִיל בַּר נֶשׁ חֲרָבָא דְּאִתְּמַר בְּהַ (תהלים
 קמט ו) רוממות א"ל בגרונם, דאיהו י' רישא
 דחרבא, ו' גופא דחרבא, ה' ה' תרי פפיות
 דילה, ושחית ליה, ובגניניה אתמר הפא
 להרגו השפם להרגו בצלותא, דאתמר
 בְּהַ (בראשית יט כז) וַיִּשְׁפֹּם אַבְרָהָם בַּבְּקָר.

וּמִיָּד שְׁהוּא תּוֹפֵס בְּהַ יִצָּר הָרַע,
 שְׁהוּא שׁ"ד, לוקח האיש חרב,
 שנאמר ביה רוממות אל בגרונם,
 שהוא י' - ראש החרב, ו' - גוף
 החרב, ה' ה' - שתי פפיות
 שלה, ושחט אותו, ובגללו
 נאמר הפא להרגו השפם להרגו,
 בתפלה, שנאמר ביה וישפם
 אברהם בבקר.

וְעוֹד קְרִיאַת שְׁמַע אִיהִי רומ"ח, פְּלִילָא
 מְשִׁית תִּיבִין דִּיחֻודָא, וּמַרמ"ח תִּיבִין
 עִם יְהו"ה אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת, וְהוּא קִירְטָא, וְהָא
 אֲתַמַּר חֲמֵשׁ אַבְנֵין ה', דְּאִתְּעִבִידוּ חַד אַבְנָא
 בְּאֵת י', וְקָטִיל בְּהַ לִּיצָר הָרַע, וּבְאֵן אֲתַר
 אִיהִי קִירְטָא, בַּתְּפִלִּין, חוּט דְּקָלַע דְּכָרִיף בִּיד
 דָּא רְצוּעָה דִיד, דְּאִיהוּ כְּחוּט דְּזִרְקָא, וְאִיהִי
 קְרִיאַת שְׁמַע, קֶשֶׁת דְּזִרְיק חֲצִים מִסְטָרָא
 דְּכְרוּף שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, וּבְרָכוּת לְרֵאשׁ
 צְדִיק (משלי י ו), דְּאִיהוּ קֶשֶׁת הַבְּרִית.

וְעוֹד, קְרִיאַת שְׁמַע הִיא רמ"ח,
 כלולה משש תבות היחוד,
 וממאתים ארבעים ושמונה
 תבות עם יהו"ה אלהיכם אמת,
 והוא קלע, והרי נתבאר חמש
 אבנים ה', שנעשו אבן אחת
 באות י', והורג ביה יצר הרע,
 ובאזנה מקום הוא הקלע?
 בתפלין. חוט של קלע שכורף
 ביד זו רצועה של יד, שהוא חוט
 של זריקה, והיא קריאת שמע,
 קשת שזרקה חצים מצד של
 כורף שם כבוד מלכותו, וברכות
 לראש צדיק, שהוא קשת
 הברית.

רומחא דא עמוּדָא דְּאִמְצְעִיתָא, בְּחֲמֵשׁ
 אֲצַבְעָאן דִיד, דְּאִיהִי ה' תַּתְּאָה,
 וְאִיהִי לִימִינָא דְּחֶסֶד, דְּרָגָא דְּאַבְרָהָם
 דְּחוּשְׁבַּנִּיה רמ"ח, וְעִם ו' דְּעִמּוּדָא
 דְּאִמְצְעִיתָא אִתְּעִבִיד רומ"ח, קָלַע ה' עֲלָאָה
 לְשִׁמְאָלָא, י' אַבְנָא דְּקָלַע, י"ה דְּתַפְלִין,
 וְכֹלָא י"ה עִם שְׁמִי שֶׁס"ה, זְכַרְיָי עִם ו"ה
 רמ"ח.

רמח זה העמוד האמצעי,
 בחמש האצבעות של היד,
 שהיא ה' תחתונה, והיא לימין
 החסד, הדרגה של אברהם
 שחשבונו מאתים ארבעים
 ושמונה, ועם ו' של עמוד
 האמצעי נעשה רומ"ח, קלע ה'
 עליונה לשמאל, י' אבן הקלע,
 י"ה של תפלין, והפל י"ה עם
 שמי" - שס"ה, זכר"י עם ו"ה -
 רמ"ח.

וּמָאן דְּאִיהוּ נְטִיר י' בַּתְּמַנָּא יוֹמִין דְּמִילָה,
 בַּתְּמַנָּא אֲלִפִי תַחוּם שְׁבַת, בַּתְּמַנָּא
 פְּרָשִׁין דְּתַפְלִין, אִיהוּ נְטִיר מִכָּל מְזִיקֵי
 דְּתַחוּת יָדָא דִּיצָר הָרַע, דְּאִיהוּ מְמַנָּא עַל
 שְׁתִּין רַבּוּא, כָּל שְׁפָן מָאן דְּקָשִׁיר לִיה
 בְּשִׁלְשָׁלָאין וְקָטִיל לִיה.

ומי ששומר י' בשמונה ימים של
 מילה, בשמונת אלפים תחום
 שבת, בשמונה פרשיות התפלין,
 הוא שמור מכל המזיקים שפתח
 יד היצר הרע, שהוא ממנה על
 ששים רבוא, כל שפן מי שקושר
 אותו בשלשלאות והורג אותו.
 ועוד, הברית שתקנו לו כלי של
 עפר לזרק בעפר, ודם שמטיפים

וְעוֹד בְּרִית דְּתַקִּינוּ לִיה מְנָא בְּעַפְרָא,
 לְשִׁדְיָא לָהּ בְּעַפְרָא, וְדָם דְּאִטְפִּין